

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

6. An revocatio sine justa causa facta Sacerdotibus sæcularibus non audiendi amplius Confessiones sit nulla? Idem est de Religiosis. Et an sæculares Sacerdotes approbati etiam sine causa ab eodem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

num. 22. Henriquez lib. 6. de pœnit. cap. 13. n. 13. Villalobos in Summa, tom. 1. tract. 9. diff. 51. n. 2. ubi sic asserit. [Si la rathabicion fuellè de presente, porque el Obispo lo ve y consiente, en el tal calo valdria, porque esta no es propriamente rathabicion sino consentimiento tacito, d' interpretativo, d qual basta.] Ita ille: An verò Sacerdos graviter peccaret, si ita confessionem audire incipiat? affirmative respondet Coninch. de Sacram. disp. 8. dub. n. 36. quia à principio invalidè confessionem audit.

3. Sciendum tamen est, quod est valde notandum, Filiucium tom. 1. tract. 7. cap. 9. num. 242. docere esse probabilem illam opinionem, quæ tenet ex præsumpta voluntate Superioris, posse unum aliquem absolvere, etiam si talis præsumptio fundetur in aliquibus signis, quæ indicent præsentem voluntatem Superioris concedendi facultatem, quod coincidit cum rathabitione de futuro, quam non esse sufficientem probavimus. At his non obstantibus, ut dixi Filiucius docet hanc sententiam esse probabilem, & citat Medinam Richardum, Sylvestrum, D. Bonaventuram, & alios. Sed an ita sit, videant viri docti; mihi enim non placet, & alibi contra Peregrinum illam reprobo.

RESOL. VI.

An revocatio sine justa causa facta Sacerdotibus secularibus non audiendi amplius confessiones, sit nulla?

Idem est de Religiosis.

Et an seculares Sacerdotes approbati etiam sine causa ab eodem Episcopo possint iterum ad examen vocari, sed non reprobari?

Et quid circa hoc de Regularibus? Ex part. 5. tr. 14. & Misc. 2. Ref. 21.

§. 1. Aliqui negativè respondent. Verùm novissimè affirmativam sententiam docet Bossius de Iubil. l. 3. cap. 2. fol. 296. §. 4. n. 164. ubi sic ait: Mihi videtur probabilior sententia affirmans approbationem Sacerdoti seculari se mel absolute datam, & injustè, ac sine causa ab Episcopo revocatum, per hujusmodi revocationem non irritari: sed revocationem esse nullam. Probatur, quia talis revocatio sine justa causa facta est quedam ablatio juris acquisiti, vel quasi revocatio justæ sententiæ sine causa revocandi facta; ergo est invalida. Nam sententia à legitimo iudice data sine nova causa non potest validè revocari. Confirmatur, quia Sacerdos ille sic approbatus & declaratus idoneus, si nulla superveniat causa, vel mutatio ex parte ipsius, quoad scientiam & mores, jam habet quicquid à Concilio requiritur, ut idoneus ad confessiones reputetur, si aliunde nanciscatur jurisdictionem. Confirmatur secundò, quia cum approbatio per se sumpta absque delegatione jurisdictionis, non sit gratia & favor, ut diximus §. 1. sed declaratio per modum justæ sententiæ debita ex justitia saltem, postquam est semel rationabiliter concessa pro illo tempore, quo fuit concessa, non pendet à libera voluntate concedentis, ut per solam retractionem illius cesset, si ex parte Sacerdotis approbati nulla datur mutatio quoad scientiam, & mores, quæ justam causam præbeat Episcopo revocandi talem approbationem; & in hoc nulla est differentia inter Sacerdotes seculares & regulares se-

Tom. I.

mel ritè approbatus; licet hi ultra rationem fundatam in ratione justitiæ habeant etiam privilegium, quod privilegium non solum operatur, ut approbatio semel simpliciter illi data non possit sine causa validè revocari; sed ut nec possint ab eodem Episcopo approbatore vocari ad novum examen, nisi causa supervenerit ad ipsius confessiones pertinens; seculares autem Sacerdotes approbati etiam absque causa ab eodem Episcopo possunt iterum ad examen vocari, sed non reprobari. Ita ille. Sed tu circa præsentem questionem vide me ipsum in 3. part. tract. 2. ref. 22. & 4. part. tract. 4. resol. 200.

RESOL. VII.

An in approbatione Confessariorum requiratur iudicium interius Episcopi de eorum sufficientia?

Et an hoc idem dicendum sit de examinatore?

Et notatur, quod melior est Rusticis pœnitentibus habere aliquos confessarios ab Episcopo approbatos etiam insufficientis doctrine, quam nullos.

Et sic Episcopus non peccat, quando carent Sacerdotibus sufficientis doctrine etiam pro Rusticis approbat aliquos Sacerdotes in Confessarios pro excipiendis eorum, aut alterius generis hominum confessionibus, ut illos sacramentaliter absolvant? Ex p. 1. tract. 4. & Misc. 4. Ref. 17.

§. 1. Causa possit accedere, quando Episcopus approbaret illicite aliquem confessarium, & affirmative respondet Bonacina de Sac. pœnit. disp. 5. q. 7. punct. 4. §. 1. n. 29. ubi sic ait: Quæres utrum ille censetur approbatus, & consequenter idoneus audiendis confessionibus, qui fuit approbatus, & admissus ab Episcopo sciente illum non idoneum?

2. Resp. negativè juxta probabiliorè sententiam, nam Concilium Tridentinum sess. 23. c. 15. exigit, ut Confessarius qui non habet parochiale beneficium, iudicetur idoneus; hic autem verè non iudicatur idoneus, sed fictè, cum Episcopus interius sentiat, & iudicet non idoneum, unde Concilium videtur requirere approbationem cum iudicio, & iudicium cum approbatione.

3. Et paulo infra n. 1. hæc subdit; Hinc colligi potest solutio illius difficultatis, qua quaritur, utrum præter iudicium, quo Sacerdos iudicatur idoneus, requiratur etiam approbatio distincta à iudicio? Ratio dubitandi est, quia in Concilio Tridentino loc. cit. habentur hæc verba: Ant iudicetur idoneus, & approbationem obtineat.

4. Resp. utrumque requiri; quatenus Episcopus debet Confessarium non solum interius iudicare idoneum, verum etiam exterius approbare, & jurisdictionem concedere, ut patet ex verbis Tridentini citatis.

5. Ita Bonacina, cui adde Barbosam de potestat. Episcop. part. 2. alleg. 25. n. 19. & Bossium de Iubileo sess. 3. casu 2. §. 1. n. 3.

6. Sed hæc opinio non est admittenda, & illam refellit Leander de Sac. tom. 1. tr. 5. disp. 11. q. 74. Cardinalis Lugo de Sac. pœnit. disp. 2. sect. 1. n. 25. & Nicolaus Hamb. tom. 3. in 3. p. D. Thom. disp. 21. de Sac. pœnit. art. 4. ubi sic ait: Difficultas est, an ad validitatem hujus approbationis sufficiat, quod Episcopus, seu Ordinarius det illam exterius; itaut si verè, & in conscientia iudicet hunc Sacerdotem non esse idoneum audiendis confessionibus; immò nolit interius eum approbare, nihilominus exterius

H 2 &c

Sup. hoc in Ref. not. ult. hujus Ref.

Sup. hoc late in tom. 7. tr. 1. Ref. 78. & in aliis eius primæ annot.

Que nunc invenietur in tom. 7. tr. 1. Ref. 76. & 77. & in aliis eorum notationū.

NTON
OPON
Tom. 1. 11
E III